

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Venerabilis Abbatis Cluniacensis; Illvstrivm
Miracvlorvm Libri II**

Petrus <Cluny, Abt>

Coloniæ, 1611

XXVII. De cuiusdam pueri vigilantis visione mirabili.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64969](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64969)

de fuga presbyteri, seu militis percussione, quicquam vel modicum prius audierat. Accepta ergò regulari more licentia, Gebennensis territorij partes adiit, ibiq; à notis & veracibus personis cuncta quæ à mortuo audierat, vera esse agnouit. Nā & quod de presbytero actum fuerat tam ab illo quàm ab alijs didicit, & paucos post dies, mortem militis & eorum quos mortuos ille nunciauerat audiuit. Quæ postquam parētibus defuncti innotuerunt, bono vsi consilio, quod in presbyterum ille deliquerat, ipsi pro eo dignè satisfaciētes presbyterum ille deliquerat, ipsi pro eo dignè satisfaciētes presbytero, expiauerunt. Et quia tam certis indicijs verax fuisse præfata visio probata est, à me vt non dubia sed vt certa, inter cætera miracula conscripta est.

De cuiusdam pueri vigilantis visione mirabili.

CAPVT XXVII.

ET de mortuorum quidem apertis manifestationibus licet multa superius dicta sint, vnum tamen adhuc addere volo, quod nuper compertum, tacendum non esse videtur. Nam anno, quo hæc scripsi, illud contigerat. Vigilia natalis Domini nocte scilicet,

licet, qua sanctificamini hodie cantatur,
 iacebat apud Carum locum puerulus
 quidam monachus ante sacras matuti-
 nas in fratrum dormitorio, & nescio quid
 meditans dormire non poterat. Et ecce
 post aliquantum processum noctis, aspe-
 xit & vidit venerabilis vitæ fratrem A-
 chardum nomine qui eiusdem mona-
 sterii Prior fuerat, & ante paucos annos
 vita excefferat, per gradus dormitorij a-
 scendentem, sibi appropinquare. Erat
 verò iam dictus puerulus fratris eius fi-
 lius. Venit ergò & in scamno ante lectum
 pueri constituto, resedit. Erat cum illo &
 venerandus ille Dominus Prior Guillel-
 mus & ipse similiter defunctus, quem
 mihi Romæ in somnis appauisse supra
 retuli. Neutrum tamen illorum, dum vi-
 uerent, puer viderat, sed ex his quæ ab eis
 audiuit absque vlla eos ac si vidisset dubi-
 tatione cognouit. Morati sunt & collo-
 cuti ad inuicem aliquamdiu, puero au-
 diente, quousq; Domino Guillelmo re-
 cedente, solus frater Achardus ante illum,
 vt dictum est, sedens remansit. Qui ad
 puerum conuersus, hortatus est eum vt
 surgeret, & ad mira quædam videnda, vsq;
 ad fratrum cimiterium cum eo procede-
 ret. Respondit ille, timore qui eum inuaserat,
 patrum

patrum

patruī sui familiari colloctione iam ex parte sedato, non posse fieri quod monebat sub custode se esse, timere ne si eum aliquis præter mortem egredientem videret, dira flagella subiret, nec ipse inter multiplices plāgas sibi adesse valeret. Ad hæc illo dicente, nihil sibi esse timendum, credendum esse patruo, optimè se ne quid mali ei inde contingeret prouisurum, saluum & incolumem ducturum ac reducturum, adductus est puer in sententiam, & surgens, ac se regulari more induens, præcedentem secutus est. Duxit autem eum per claustrū maius, in claustrum infirmorum, indeque vsque ad cimiterij ostium. Quo aperto, statim ulterius processerunt. Et ecce conspicit puer, totum cimiterij ambitum sedibus innumeris refertum, ac supra sedes illas viros monastico schemate indutos sedere. Dixerat autem illi patrum & sibi inter alias sedem seruari, in qua statim aliorū modo veniens resideret. Indicauerat etiam querelam in conuentu illo de se futuram, propter quam necesse esset se exurgere, & ad vocantis iudicium properare. Monuerat insuper, vt in illo examinis intervallo, eandem puer sedem occuparet, nihilque metuens sibi vsque ad reditum
conser-

conseruaret. Quod & sic factum. Ingres-
sus namque frater Achardus cum puero.
conuentum illum, mox in sede sibi para-
ta resedit. Ortus est statim clamor, & à
quodam circumsedente querela depo-
sita, quod idem frater tardus illi suo
conuentui occurrisset. Surrexit ille
confestim, & ad satisfaciendum mo-
re monastico in medium processit.
Quo facto, puer vt monitus fue-
rat, surgens constanter in sede eadem
resedit. Obtinet autem medium cimate-
rij locum, structura quædam lapidea, ha-
bens in summitate sui quantitatum v-
nius lampadis capacem, quæ ob reueren-
tiam fidelium ibi quiescentium totis no-
ctibus fulgore suo locum illum sacratū
illustrat. Sunt & gradus per quos illuc
ascenditur, supraque spatium duobus vel
tribus ad standum vel sedendum homi-
nibus sufficiens. Ibi sedem cuiusdam ma-
gni & reuerendi iudicis supraque ipsum
sedentem, puer dum conspiceret, vidit iā
dictum fratrem Achardum ante ipsum
velut pro satisfactione prostratū. Quid
dixerit, quid ei responsum fuerit, intelli-
gere licet multum nisus, non potuit. Cla-
rè autem idcirco cuncta videre poterat,
quia quædam maxima claritas absque
sub-

sub-

subsidio humanorum luminum, totum illud illius cimiterij spatium illustrabat. Modico temporis interuallo transacto, sepe nominatus frater ad locum propriū redijt, & puero sibi cedente, atque ad eius residente, sedem suam recepit. Parum intercesserat, & ecce puer conspicit totum conuentum illum de sedibus suis exurgere, & non ad illam, per quam ingressus fuerat portam, sed ad aliam quandam tendentem, ad exitum festinare. Antequam tamen egrederentur, conspexit multum ignem, proximè ante ipsam portam accensum. Per quem, vt referebant plurimi ex illo agmine transeuntes, alij diu in illo morabantur, alij citò transibant. Hęc tam diu vidit, quousque portam illam omnes excesserunt. Remansit autem post tantum spectaculum, solus puer cum patruo. Quem patruus, vt promiserat, per viam qua venerat reducens cum eo fratrum dormitorium ascendit, eumque vsque ad lectum propriū profecutus, statim disparuit. Hanc visionem quia auditam prius ab alijs, & postea ab ipso puero fallere nesciente, fide dignam iudicau; ad legentium utilitatē vel cautelā, sicut & præcedentia, ne mente exciderent, scribere volui.

De